

Hun taalte næsten ikke at høre hans Stemme. Blot hans Ærme kom til at berøre hendes Arm, isnede det igennem hende.

Til alt Held blev der foreløbig ikke levnet hende megen Tid til at tænke. Hvert Øjeblik reves hun op af sin begyndende Fortvivlelse derved, at Venner og Bekendte ønskede at drikke med hende og hendes Forlovede. Om det saa var Nanny, vilde hun hilse paa dem, og hun saae ved denne Lejlighed for første Gang paa Per. Med en Fri-modighed, der fik det til at løbe ham koldt ned ad Ryggen, nikkede og smilede hun til dem begge over sit løftede Glas.

»Skaal, Hr. Svoger! . . . Skaal, Jakobe!«

Det er dog sandelig for frækt! — tænkte Per. Han blev ganske rød i Hovedet og kunde ikke faa sig til at møde hendes Blik.

Jakobe derimod førte tilsyneladende rolig sit Glas til Munden, dog uden at drikke. Af Angst for igen at se Triumf i Søsterens Øjne overvandt hun sig endog til at gengælde hendes Nik.

Per og hans Fremtidsideer var nu paa eengang bleven det almindelige Samtaleemne ved Bordet, i alt Fald hos dem, der ikke sad i hans umiddelbare Nærhed. Særlig havde Damerne faaet travlt med nøjere at betragte Husets nye Svingersøn; og Pers mørke, sammenbidte Mine og den Afmaalt-hed, hvormed han efterkom selv de venligste Opfordringer til ham om Samdrik, forhøjede hos